

os med Erhvervslivsspørgsmaalene. Men saa længe vi er under de usikre Forhold, betragter jeg det som utilgiveligt fra Statens Side at sige, at alting maa Staten nu tage sin Haand væk fra, at alting maa Staten nu opgive at beskæftige sig med, at alting nu maa gaa, som det bedst kan.

Det ærede Medlem sagde, at jeg havde reguleret ned ad paa Landbrugets Priser og op ad paa Industriens. Det var en af disse Bemærkninger, som mindede mig om Fortiden (*Pinstrup: Hør!*). Det ærede Medlem siger Hør. Det er vist derfor, jeg er saa elsket indenfor Industrien, fordi jeg har reguleret Industriens Priser op ad. Det er vist derfor, et Blad, som er købt af Industrien, stadig beskæftiger sig med mig som en af de mest fortrinlige Ministre, der nogen Sinde har været i Danmark. Det er vist ogsaa derfor, der fornylig offentliggjordes en Artikel af en gammel Mand indenfor Industri og Handel, som siger, at de Bestræbelser, som fra den daværende Regering blev rettet paa at begrænse Handelens og Industriens Fortjeneste, bar Vidnesbyrd om en Dristighed, Bornethed, Nederdrægtighed og Frækhed, som savner sin Lige. Det er alt sammen Vidnesbyrd om, at det var Landbruget, hvis Priser man regulerede ned ad, og det øvrige, som man lod ganske uberørt. Nej, den daværende Regering søgte at tilvejebringe, som saa ofte sagt her, et rimeligt Prisniveau i Landet og i det hele taget paa alle Omraader af føde Befolkningen igennem Tidens Vanskeligheder.

Det ærede Medlem, som i det hele taget mente, at denne Debat egnede sig bedst til en Diskussion om det langt tilbageliggende — jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem søgte bort fra Øjeblikket og tilbage —, mente, at et Vidnesbyrd om min daarligere Behandling af Landbruget var det, at jeg havde villet gennemføre en Kornlov, hvorved Landbrugerne blev forpligtet til at aflevere mere, end de havde avlet. Ærede Medlemmer vil maaske erindre, at det eneste Medlem, som nogen Sinde har foreslaaet en saadan Kornlov, er det ærede Medlem Hr. Pinstrup. Den Gang den første Kornlov blev gennemført, i hvilken jeg havde foreslaaet en Forbeholdsregel, som skulde sikre, at Landbrugerne kunde undtage til deres Bedrift, hvad der var nødvendigt, foreslog han en undtagelsesfri Kornligning, som skulde være saaledes, at der ikke var Tale om, at nogen kunde forbeholde sig noget Korn. Men alle hans Venner her, ogsaa i den høje Rigsdag, forlod ham under hans Bestræbelser for at opretholde denne undtagelsesfri Kornligning,

som vilde have været fuldkommen ødelæggende ikke mindst for det jydsk Landbrug.

Jeg skal derefter fremføre nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister. Han mener, at naar jeg kredser om Centralkontoret, naar jeg ofte vender tilbage dertil, er det Forbryderens Kredsen om Aastedet. Den højtærede Landbrugsminister er vel imidlertid vidende om, at det er ham, der har taget Livet af Centralkontoret, og naar jeg kredser om denne Gerning, kunde det jo være for at undersøge, hvorledes han har foretaget denne Handling, og hvilken Mordgerning der i Virkeligheden derigennem er begaaet, og saa fordi jeg tror, at det til Karakteristik af den nuværende Regerings hele Politik — noget, vi kommer til senere under denne Behandling — er af Interesse at fastholde den højtærede Landbrugsminister paa hans Ophævelse af Centralkontoret, hans Modstand mod dette. Jeg har tidligere sagt, at den højtærede Landbrugsminister var Talsmand for opløsende Tendenser, og Velsignelsen af disse opløsende Tendenser er det, som vi ser for Øjeblikket. Det er det, som mange flere aner, og som vi om nogen Tid vil være midt inde i. Den højtærede Landbrugsminister siger, at lykkeligvis fik vi ophævet Centraliseringen af Indførselen af Foderkager. Ja, hvor mange der nu om nogen Tid vil dele den højtærede Landbrugsministers Opfattelse, at dette var en lykkelig Handling, vil jo Fremtiden vise. Denne Ophævelse af Centralindkøb af Foderkager medførte, at man i Stedet for at indkøbe paa rimelig og forstandig Maade, hvad der er Brug for her i Landet, slap alle løs paa Indkøbet, og hver enkelt Forretning, som skulde sørge for at have til sig selv, købte, alle Andelsforretninger og private Forretninger købte, og alle forkøbte sig. Den højtærede Landbrugsminister indkasserer Glæden ved, at Priserne paa disse Foderkager er faldet, man betaler mindre for dem, og der er naturligvis en og anden Landbruger, der kan have Fordel deraf. Men Landet, som har betalt 60—70 Mill. Kr. mere til Udlandet for disse Foderkager, end hvis man havde købt det paa hvert Tidspunkt tilstrækkelige, kommer til at betale derfor, og det er jo ogsaa muligt, at der er en og anden af dem, som har været med til at faa Kagerne billigere, som senere vil faa en Efterregning i den Anledning. Saa Lykken over, at denne Centralisering blev ophævet mod de fagkyndiges, mod Andelsforeningens kyndige Leders Raad, vil man maaske komme til at drøfte baade i private Selskaber og i Andelsforeninger, og der vil jo Andelsforenin-